

POSTANOWIENIE

Dnia 10 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **M. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 10 września 2025 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia zawartego w kasacji

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 13 lutego 2025 r., sygn. akt II AKa 496/24,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Rybniku

z dnia 19 czerwca 2024 r., sygn. akt III K 135/22,

postanowił:

wniosku nie uwzględnić

UZASADNIENIE

W kasacji obrońcy M. K. zawarto wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego przez nią orzeczenia. Wniosek ten umotywowano zasadnością postawionych w kasacji zarzutów, co w razie wdrożenia kary do wykonania, prowadzić będzie do poniesienia przez skazanego znacznej i nieodwracalnej dolegliwości, której nie powinien ponieść.

W odpowiedzi na tę kasację, prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje

Wniosek ten nie mógł zostać uwzględniony.

Wstrzymanie wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji wchodzi w grę bowiem jedynie wyjątkowo, i to w razie zaistnienia szczególnych okoliczności. Jest to związane z faktem, że kontrola kasacyjna dotyczy prawomocnego już wyroku sądu odwoławczego, a więc orzeczenia objętego prawnym domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć, jakie powinny podlegać bezzwłocznemu wykonaniu. Do owych szczególnych okoliczności należy zaliczyć rangę zarzutów podniesionych w kasacji i ich widoczną zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia samej kasacji, a przez to nieodwracalność skutków kary w razie jej wykonania. Podkreślić należy, że to skarżący powinien odrębnie, w powiązaniu ze stawianymi zarzutami, wykazać szczególnymi okolicznościami, wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia tych zarzutów, a tym samym i nieodwracalnych skutków wykonania już obecnie prawomocnie orzeczonych kar.

W sprawie niniejszej wymogom tym obrońca jednak nie sprostał, jako że li tylko ogólnikowe powołanie się na rangę podniesionych zarzutów samo w sobie przemawiać za uwzględnieniem przedmiotowego wniosku nie mogło. Stwierdzić bowiem trzeba, że same zarzuty kasacji - dla ustalenia ich zasadności - muszą zostać szczegółowo przeanalizowane, a tego rodzaju oceny nie można dokonywać na przedpolu merytorycznego rozpoznania tej skargi, w sytuacji, gdy i sama kasacja nie podnosi uchybień, które w sposób oczywisty - bez potrzeby głębszego wnikania w materiały sprawy - wskazywałyby na niebudzącą wątpliwości ich zasadność. Podkreślić również należy, że w odpowiedzi na tę kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako wręcz oczywiście bezzasadnej.

Nie przesądzając zatem na tym etapie trafności podniesionych zarzutów, w kontekście wcześniejszych uwag, omawianego wniosku nie sposób było uznać za zasadny.

Z tych wszystkich względów, orzeczono, jak na wstępie.

[J.J.]

[r.g.]

